

ikke saa meget til Aktionærerne som til Bestyrelsen og Tillidsmænd; naar saa de daarlige Aar kommer, gaar Selskabet fallit, og Banken overdrager Skibene til et nyt Selskab. Dette kan gaa i kapitalstærke Lande, hvor Pengene jo bliver i Landet og kun flyttes over paa andre Hænder.

I Danmark synes der for Øjeblikket at være megen Stemning for at oprette Trawlerselskaber; og det kan jo ikke nægtes, at der af de Grunde, som vi har fremhævet, vil være større Mulighed for Trawlerdrift i Danmark end her paa Øerne. Der findes desuden en Mængde danske, i England uddannede Trawlerskipper, og der vil let her paa Øerne kunne skaffes dygtigt Mandskab.

I de smaa Lande, der skal købe alt udefra, først Trawlerne, saa Udrustning, Proviant o. s. v., bliver Forholdet et helt andet. Her vil et daarligt Aar virke ligefrem lammende paa al Virksomhed. Det ses bedst paa Island, hvor nu hele Trawlerflaaden er lagt op paa Grund af for lave Priser, hvorved Forretningslivet kommer under store Vanskeligheder. Ifald vi her paa Færøerne nu kun havde Trawlere, vilde en saadan Vanskelighed kunne medføre fuldstændig Ruin. En anden Ulempe ved Trawlerdrift er den, at den vil samle Befolkningen paa faa Steder, hvilket sandsynligvis vilde føre til Dannelse af et Proletariat, hvad vi hidtil har undgaaet her paa Øerne og daarligt vilde kunne taales i vort lille Samfund. Kutterdriften derimod kan godt forenes med en mere spredt Bebyggelse, saaledes at Befolkningen som hidtil vil kunne have Adgang til at leve af saavel Fiskeri som af en Smule Jordbrug, hvilket samfundsmæssigt set er langt sundere. Trawlerdriften vil i Tilfælde af gode Aar medføre forøgede Indkomster for nogle faa Personer (Selskabernes Bestyrelse, Skipper o. a.); men for Befolkningen som Helhed er Vindingen tvivlsom; det væsentligste Arbejde paa Landjorden ved Reparationer af Skibene, ja, de maa ogsaa kunne bygges her i Landet, ligesom man kunde tænke sig Fabrikation af de fleste Redskaber her. Vi vil derfor tilraade, at Hovedvægten som hidtil vil blive lagt paa Udviklingen af Kutterfiskeriet i forskellige Former, og at det offentlige ud fra dette Princip maa støtte en planmæssig Fornyelse af Fiskerflaaden.

For at vedligeholde Fiskerflaaden i dens nuværende Størrelse — og samtidig modernisere den uden forøget Udgift ved kun at anskaffe Nybygninger — vil det formentlig blive nødvendigt til det egentlige Havfiskeri i fjernere Farvande at lade bygge ca. 14 000 Br. Reg. Tons Nybygninger i de førstkomende 20 Aar. Skibenes Størrelse vil mest passende kunne sættes til ca. 150 Tons, og de bør forsynes med kraftig Motor (omkr. 100 HK). Desuden vil der antagelig blive Brug for en Del mindre Fartøjer (Nybygninger) til Sildefiskeri o. lign. samt Motorbaade til det hjemlige Fiskeri.

Vi vil derfor foreslaa, at Lagtinget opretter en Laaneinstitution, for hvilke alle Øerne garanterer. Denne Garanti er nødvendig og selvindlysende, da det her drejer sig om at sikre vort bærende Erhverv.

Det er klart, at Spørgsmaalet om at yde Laan i hvert enkelt Tilfælde, vil kunne afgøres langt sikrere og hurtigere her paa Øerne end andetsteds; den nuværende Ordning af Fiskerilaan har vist sig ikke at være tilfredsstillende. Laan bør ydes saavel til Fiskere som til andre, der menes kvalificerede til at forestaa eller drive Fiskeridrift; ogsaa Interessentskaber skal kunne opnaa Laan. Formaalet er jo at ophjælpe Fiskeriet og ikke en særlig Stand. Laanenes Størrelse maa kunne naa op til 85 pCt. af Værdien og være afdragsfri i de 2 første Aar samt derefter afdrages i 15 Aar med $\frac{1}{15}$ aarlig — alt under Forudsætning af, at det er Nybygninger. Det bemærkes, at der ogsaa skal kunne ydes Laan til andre Fartøjer, men paa andre Betingelser.

Beløbet, der kræves til 14 000 Tons Nybygninger, anslaaes, efter de nu gældende Priser, til ca. 500 Kr. pr. Ton iberegnet Motor og Skibsudstyr — de mindre Fartøjer er noget dyrere pr. Ton —, vil altsaa blive fordelt paa 20 Aar ca. 350 000 Kr. pr. Aar, og regner man med gennemsnitlig 80 pCt. fra Laanefonden, bliver dette ca. 280 000 Kr. aarlig. Anslaaer man dernæst Laan til de mindre Fartøjer til 70 000 Kr. aarlig, bliver det samlede aarlige Laanebeløb altsaa ca. 350 000 Kr.

Hvorledes Lagtinget kan tilvejebringe det nødvendige Beløb, har vi tænkt os kan ske f. Eks. derved, at det nu aarlig af Stats-Laanefonden bevilgede Beløb til færøske Fiskerifartøjer overdrages til Tinget, og at Beløbet helst forhøjes til 350 000 Kr., der skal afdrages i 20 Aar. Tillige bør man opnaa lavest mulige Renter, saa at de egentlige Laantagere højst kommer til at betale 4 pCt. p. a.